

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI PRIVREDNI SUD U BANJOJ LUCI
Broj: 57 0 Ps 140275 22 Ps
Banja Luka, 03.07.2023. godine

Okružni privredni sud u Banjaluci, sudija Ana Tomić Ignjatić, rješavajući u pravnoj stvari tužitelja PREMIER SPORT™ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo, koga zastupaju punomoćnici Sanja Iličić-Lukenda i Luka Božić, advokati iz Čitluka, protiv tužene Republike Srpske, koga zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, radi duga, vrijednosti spora 7.660,22 KM, nakon zaključene glavne rasprave dana 02.06.2023. godine, u prisustvu punomoćnika tužioca i punomoćnika tuženog, donio je dana 03.07.2023. godine, sljedeću

PRESUDU

Obavezuje se tuženi da tužitelju isplati naknadu štete po osnovu izgubljene dobiti sa zakonskom zateznom kamatom, i to:

- iznos od 795.677,82 KM (za razdoblje od 1.1.2022. do 31.1.2022.) sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1.2.2022.god. do isplate
- iznos od 718.676,74 KM (za razdoblje od 1.2.2022. do 28.2.2022.) sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1.3.2022.god. do isplate
- iznos od 795.677,82 KM (za razdoblje od 1.3.2022. do 31.3.2022.) sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1.4.2022.god. do isplate
- iznos od 770.010,79 KM (za razdoblje od 1.4.2022. do 30.4.2022.) sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1.5.2022.god. do isplate
- iznos od 795.677,82 KM (za razdoblje od 1.5.2022. do 31.5.2022.) sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 1.6.2022.god. do isplate
- iznos od 770.010,79 KM (za razdoblje od 1.6.2022. do 30.6.2022.) počevši od 1.7.2022.god. do isplate
- iznos od 463.147,34 KM (za razdoblje od 1.7.2022. do 18.7.2022.) počevši od 1.8.2022.god. do isplate kao i da mu nadoknadi iznos od 5.635,50 KM na ime troškova ovog postupka, sve u roku od 30 dana od dana prijema ove presude dok se zahtjev koji se odnosi na naknadu štete u vidu izmakle koristi za razdoblje od 17.03.2019.-31.12.2021.godine, te za period od 19.07.2022.-30.04.2023.godine, sa zakonskim zateznim kamatama, i zahtjev tužitelja za naknadu troškova preko dosuđenog iznosa odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je dana 30.12.2022. godine podnio tužbu protiv tuženog u kojoj navodi da je tužitelj Premier sport d.o.o. gospodarsko društvo, koje se bavi priređivanjem igara na sreću na području Republike Srpske. Tužitelj je, na temelju posebnog odobrenja – Licence za priređivanje elektronskih igara na sreću na uplatno – isplatinim mjestima (kladionicama), priređivao elektronske igre na sreću na području Republike Srpske. Navedena Licenca je vrijedila do 16.3.2019. godine. Tužitelj je dana 14.9.2018. godine, prema odredbama tadašnjeg važećeg Zakona o igrama na sreću podnio zahtjev za

produženje posebnog odobrenja – Licence za priređivanje elektronskih igara na sreću na uplatno – isplatom mjestima (kladionicama) i davanje saglasnosti na Pravila igre na sreću – elektronske igre. Republička uprava za igre na sreću je Zaključkom od 14.3.2019. odbacila Zahtjev tužitelja kao neblagovremen a Ministarstvo financija je Rješenjem od 3.5.2019. poništilo navedeni Zaključak jer je utvrđeno da je tužitelj blagovremeno, dana 14.9.2018., podnio označeni Zahtjev ali je odbilo Zahtjev za produženje licence za priređivanje elektronskih igara na sreću uz obrazloženje da po novom Zakonu o igrama na sreću (Službeni glasnik RS broj 22/19) pravo priređivanja elektronskih igara ima samo Lutrija RS te se pozvalo na završne odredbe novog zakona. Dakle, tužitelj tvrdi je u roku iz „starog“ Zakona o igrama na sreću dana 14.9.2018. podnio Zahtjev za produženje predmetne licence te je po tom zakonu (važio do dana 19.3.2019.) ispunjavao sve uslove da mu se produži licenca na još 10 godina, a prvostepeni organ nije u roku od 6 mjeseci i dva dana (tužiteljeva licenca je isticala 16.3.2019.) riješio upravnu stvar odnosno najkasnije u roku od 2 mjeseca od podnošenja Zahtjeva (u skladu sa odredbom 206 ZOUP-a). Ministarstvo financija je moralo zamijeniti Zaključak i donijeti Rješenje kojim će produžiti licencu. Tužitelj je podnio tužbu protiv dijela Rješenja Ministarstva financija kojim je odbijen njegov Zahtjev za produženje licence za priređivanje elektronskih igara na sreću ali je Presudom Okružnog suda Banja Luka tužba odbijena. Protiv navedene presude tužitelj je podnio Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke koji je uvažen Presudom Vrhovnog suda Republike Srpske od 8.12.2021. U ponovnom postupku Okružni sud Banja Luka je donio presudu od 4.1.2022. kojom je tužba Tužitelja uvažena a stav 2 dispozitiva osporenog rješenja od 3.5.2019. poništen. Istom presudom sud je naložio Ministarstvu financija da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema ove presude (članak 50 ZUS-a), umjesto poništenog upravnog akta donese drugi akt, uvažavajući pravno shvaćanje tog suda i primjedbe suda u pogledu postupka. Dana 17.1.2022. Okružni sud Banja Luka je Ministarstvu financija, uz dopis, dostavio cijeli upravni spis te 2 primjerka Presude od 4.1.2021. Ministarstvo financija nije odmah (a ni u roku od 30 dana) donijelo novo rješenje umjesto poništenog dijela rješenja od 3.5.2019., pa je Tužitelj (sukladno članku 52 ZUS-a) podnio Ministarstvu financija Zahtjev od 18.2.2022. u kojem je predložio da Ministarstvo financija odmah po prijemu podneska donese novo rješenje uvažavajući pravno shvaćanje Okružnog suda Banja Luka i primjedbe tog suda u pogledu postupka. Ministarstvo financija nije u roku iz članka 50 ZUS-a donijelo novo rješenje po Zahtjevu tužitelja od 18.2.2022. pa je Tužitelj, shodno članu 52 ZUS-a, podnio Okružnom sudu Banja Luka Zahtjev za donošenje upravnog akta. Okružni sud Banja Luka je dana 16.6.2022. donio presudu broj 11 0 U 031212 22 U kojom je tužba uvažena, poništeno Rješenje Ministarstva financija te Tužitelju odobreno produženje Licence za priređivanje elektronskih igara na sreću, počev od 17.3.2019. do 17.3.2029. i dana suglasnost na Pravila za igre na sreću. Na temelju navedene Presude Republička uprava za igre na sreću je dana 18.7.2022. donijela Rješenje kojim je Tužitelju odobreno priređivanje elektronskih igara na sreću na uplatno-isplatom mjestima. Tužitelju je zbog nepravilnog i nezakonitog rada organa uprave Republike Srpske u razdoblju od 17.3.2019. do 19.7.2022. onemogućeno priređivanje elektronskih (RNG) igara na sreću na uplatno-isplatom mjestima (kladionicama), dok je prihode po osnovu ostalih licenci tužitelj ostvarivao, pa Tužitelj ovom tužbom traži naknadu štete u vidu izmakle koristi/zarade upravo zbog nemogućnosti priređivanja elektronskih (RNG) igara na sreću na uplatno-isplatom mjestima.

U odgovoru na tužbu tuženi navodi da je tužbeni zahtjev neosnovan te da su organi tužene postupali u skladu sa važećim zakonskim propisima prilikom donošenja odluka, naročito u dijelu koji se odnosi na nadležnost tih organa da postupaju u postupcima kojim je propisana izvorna nadležnost istih da odlučuju o određenim pravnim stvarima. Tuženi navodi da tužitelju ni na koji način nije bilo uskraćeno pravo na zaštitu prava u postupcima i da tužena odnosno njeni organi slijedom toga ne

snose bilo kakav vid odgovornosti za štetu. S obzirom na činjenicu da tužilac pravni osnov crpi iz postupanja organa tužene prilikom vršenja izvorne nadležnosti koje propisuje donošenje određenih upravnih akata, koji akti su bili različitog sadržaja, te su isti bili preispitavani i u sudskom postupku, pred nadležnim sudom, koji su donosili različite odluke, a ti akti, odnosno presude, u jednom trenutku, su išli u korist tužioca, a u drugom u korist donosioca upravnih akata-odnosno organa tužene, a kako je tužiocu data mogućnost da protiv tih akata, odnosno presuda, podnosi redovne i vanredne pravne lijekove, to sama činjenica da je tužilac uspio po redovnom, odnosno vanrednom pravnom lijeku ne daje za pravo da tužilac posjeduje osnov za potraživanje štete na način naveden u petitu predmetne tužbe. Tuženi tvrdi da je prilikom donošenja odluka iz sopstvene nadležnosti postupala i primjenjivala važeće zakonske propise. Da bi tužilac imao osnov za potraživanje štete u predmetnom postupku to je bio u obavezi dokazati da je tuženi, njegov organ, odnosno službeno lice skrivljeno povrijedio zakonske propise prilikom donošenja odluke iz sopstvene nadležnosti, odnosno da je s namjerom preduzeo određene radnje da se tužiocu nanese šteta po bilo kom pravnom osnovu. Odluka organa uprave koja je stavljena van snage, bilo zbog pogrešne primjene procesnog ili materijalnog prava, bilo zbog pogrešno izraženog pravnog mišljenja ili pravnog stava ne može se u svakom konkretnom slučaju smatrati pogrešnim ili nepravilnim radom službenog lica tog organa, za koji bi odgovornost za štetu snosila tužena. Dakle, tuženi tvrdi da nije dokazana protivpravnost postupanja tužene, koja bi se odnosila na skrivljeno ili namjerno postupanje da se tužiocu nanese šteta po bilo kom pravnom osnovu. Tužena putem zastupnika po zakonu u cijelosti osporava vjerodostojnost isprava predloženih kao dokazna sredstva od strane tužioca, naročito isprava koje su poslužile za provodjenje vještačenja po vještaku ekonomske struke. Naime, radi se o internoj dokumentaciji tužioca, softver tužioca nije bio uvezan za računarski sistem tzv. RAS a što je morao biti s obzirom na zakonsko rješenje iz 2019 godine. Navedeni izvještaji nisu vjerodostojni niti s aspekta vršenja kontrole i nadzora od strane nadležnog organa jer prethodnim zakonskim rješenjem nije definisano da broj izvršenih uplata/isplata predstavlja polaznu osnovu za utvrđivanje naknade koju priređivač igara na sreću je dužan prijaviti nadležnom organu (čl.51 Zakona iz 2012 godine) već broj postavljenih aparata. Imajući u vidu gore navedeno, s tim da ističe prigovor zastarjelosti, tuženi predlaže da sud postavljeni zahtjev odbije u cjelosti kao neosnovan.

Na ročištu za glavnu raspravu izvedeni su sledeći dokazi čitanjem: Rješenje Republičke uprave za igre na sreću broj 06/4-463-856/14 od 20.03.2014.godine, Zahtjev za produženje posebnog odobrenja – Licence za priređivanje elektroničkih igara na sreću s prijemnim pečatom Republičke uprave za igre na sreću od 14.09.2018.godine, Podnesak – urgencija od 15.03.2019.godine, Zaključak Republičke uprave za igre na sreću broj 06/4-463-2978/18 od 14.03.2019.god., Žalba tužitelja od 03.04.2019.godine, Rješenje Ministarstva financija broj 06.05/463-32/19 od 03.05.2019.godine, Tužba od 11.6.2019.godine, Presuda Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 U 024851 19 U od 18.2.2020.godine, Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke od 18.3.2020.godine, Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 024851 20 Uvp od 8.12.2021.godine, Presuda Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 U 024851 21 U 2 od 04.01.2022.godine, Dopis Okružnog suda Banja Luka upućen Ministarstvu financija broj 11 0 U 024851 21 U 2 od 12.1.2022.godine, Zahtjev za donošenje rješenja sukladno članku 52 ZUS-a od 18.2.2022.godine, Zahtjev za donošenje upravnog akta sukladno članku 52 ZUS-a od 11.3.2022.godine, Rješenje Ministarstva financija broj 06.05/463-32-1/19 od 15.3.2022.godine, Dopis Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 U 031212 22 U od 01.04.2022.godine, Podnesak tužitelja od 5.4.2022.godine, Presuda Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 U 031212 22 U od 16.06.2022.godine, Rješenje Republičke uprave za igre na sreću broj 06/4-463-1644/22 od 18.7.2022.godine, Obračun ostvarene zarade za razdoblje od 01.08.2018. do

17.03.2019.,Obračun štete za razdoblje od 17.03.2019. do 18.07.2022. godine, Obračun štete za razdoblje od 19.07.2022. do 30.09.2022.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 18.03.2019.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 18.03.2019.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 18.03.2019.,Obračun ostvarene zarade od RNG igara u poslovnica za razdoblje od 19.07.2022. do 31.07.2022.,Obračun ostvarene zarade od RNG igara u poslovnica za razdoblje od 01.08.2022. do 31.08.2022.,Obračun ostvarene zarade od RNG igara u poslovnica za razdoblje od 01.09.2022. do 30.09.2022.,Zahtjev za naknadu štete upućen Vladi Republike Srpske od 9.9.2022.godine.,Zahtjev za naknadu štete upućen Ministarstvu financija od 9.9.2022.godine,Obavijest o Zahtjevu upućena Pravobraniteljstvu Republike Srpske od 27.9.2022.godine,Dopis Pravobraniteljstva Republike Srpske broj P-73/22 od 4.11.2022.godine,Dopis Ministarstva financija broj 06.11/463-32/22 od 31.10.2022.godine,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.01.2018. do 31.01.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.02.2018. do 28.02.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.03.2018. do 31.03.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.04.2018. do 30.04.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.05.2018. do 31.05.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.06.2018. do 30.06.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.07.2018. do 31.07.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.08.2018., Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.09.2018. do 30.09.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.10.2018. do 31.10.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.11.2018. do 30.11.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.12.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.01.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.01.2018. do 31.01.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.02.2018. do 28.02.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.03.2018. do 31.03.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.04.2018. do 30.04.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.05.2018. do 31.05.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.06.2018. do 30.06.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.07.2018. do 31.07.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.08.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.09.2018. do 30.09.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.10.2018. do 31.10.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.11.2018. do 30.11.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.12.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.01.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.01.2018. do 31.01.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.02.2018. do 28.02.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.03.2018. do 31.03.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.04.2018. do 30.04.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.05.2018. do 31.05.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.06.2018. do 30.06.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.07.2018. do 31.07.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.08.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.09.2018. do 30.09.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.10.2018. do 31.10.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.11.2018. do 30.11.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.12.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.01.2018. do 31.12.2018.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 31.01.2019.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.02.2019. do 28.02.2019.,Stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.03.2019. do 18.03.2019.,Stanje

konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 31.01.2019.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.02.2019. do 28.02.2019.,Stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.03.2019. do 18.03.2019.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 31.01.2019.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.02.2019. do 28.02.2019.,Stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.03.2019. do 18.03.2019.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.01.2018. do 31.01.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.02.2018. do 28.02.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.03.2018. do 31.03.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.04.2018. do 30.04.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.05.2018. do 31.05.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.06.2018. do 30.06.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.07.2018. do 31.07.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.08.2018. do 31.08.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.09.2018. do 30.09.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.10.2018. do 31.10.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.11.2018. do 30.11.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.12.2018. do 31.12.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.01.2018. do 31.12.2018.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.01.2019. do 31.01.2019.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.02.2019. do 28.02.2019.,Obračun od priređivanja elektroničkih igara za razdoblje od 01.03.2019. do 18.03.2019.,Izmijenjeni Godišnji financijski izvještaj za 2018. godinu (predan u APIF 28.02.2020. god.), Godišnji financijski izvještaj za 2022. godinu,Pregled prihoda za razdoblje 2018-2022,Konto 6110 – Prihod od uplate Internet klađenja (2018. god.),Konto 6113 – Internet RNG prihod (2018. god.),Konto 6011 – Prihod od prodaje tjednika (2018. god.),Konto 61120 – Prihod po osnovu uplate sportskog klađenja (2018. god.),Konto 6111 – Prihod od elektronskih igara na sreću (2018. god.),Konto 6110 – Prihod od uplate Internet klađenja (2019. god.),Konto 6113 – Internet RNG prihod (2019. god.),Konto 6011 – Prihod od prodaje tjednika (2019. god.),Konto 6590 – Ostali prihodi (2019. god.),Konto 61120 – Prihod po osnovu uplate sportskog klađenja (2019. god.),Konto 6111 – Prihod od elektronskih igara na sreću (2019. god.),Sintetika konta 61 – Prihodi (2020. god.),Sintetika konta 65 – Prihodi (2020. god.),Sintetika konta 61 – Prihodi (2021. god.),Sintetika konta 65 – Prihodi (2021. god.),Sintetika konta 61 – Prihodi (2022. god.),Sintetika konta 65 – Prihodi (2022. god.),Analitička kartica Konta 6799 – Ostali prihodi (2022. god.), godišnji financijski izvještaj za tužioca za 2017., 2018., 2019., 2020. i 2021.godinu, te navedena dokazna sredstva uručujemo sudu i protivnoj strani,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 1-3/20 od 17.03.2020.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 11-2/20 od 30.03.2020.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 20-5/20 od 13.04.2020.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 26-1/20 od 27.04.2020.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 32-1/20 od 08.05.2020.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 83-1/21 od 23.04.2021.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 87-1/21 od 31.05.2021.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 89-1/21 od 21.06.2021.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 85-1/21 od 07.05.2021.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 77-1/21 od 02.04.2021.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 76-1/21 od 26.03.2021.godine,zaključak Republičkog štaba za vanredne situacije broj 73-1/21 od 21.03.2021.godine.

Na ročištu za glavnu raspravu izveden je i dokaz vještačenja po vještaku ekonomske struke Dijani Ostić.

Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, saglasno odredbi člana 8 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/09, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljnjem tekstu ZPP), sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Rješenjem Republičke uprave za igre na sreću broj 06/4-463-856/14 od 20.03.2014.godine se odobrava tužiocu Premier Sport priređivanje elektronskih igara na sreću u kladionicama. Ovo odobrenje važi istekom roka na koje je dato, tačnije do 16.3.2019. godine, i ova činjenica među parničnim strankama nije sporna, kao ni činjenica da je tužilac još za vrijeme važenja ove licence podnio novi zahtjev.

Zahtjev za produženje posebnog odobrenja – Licence za priređivanje elektroničkih igara na sreću s prijernim pečatom Republičke uprave za igre na sreću od 14.09.2018.godine je upućen od strane tužioca a tuženoj Republici Srpskoj, Ministarstvu finansija, Republičkoj upravi za igre na sreću. Zahtjev sadrži popis uplatno/isplatnih mjesta elektroničkih igara., potpisan od strane direktora Z. K. , kao i svu potrebnu dokumentaciju za produženje roka na 10 godina.

Podneskom – urgencija od 15.03.2019.godine, tužitelj traži hitno donošenje traženog odobrenja i saglasnost jer je zahtjev podnesen u roku a ispunjava i sve ostale uslove.

Zaključkom Republičke uprave za igre na sreću broj 06/4-463-2978/18 od 14.3.2019.godine odbacuje se zahtjev privrednog društva „Premier sport“ d.o.o. u ovom slučaju tužioca. Zahtjev se odbacuje sa obrazloženjem da je neblagovremeno podnesen. U obrazloženju navode da je zahtjev predan 19.9.2018. godine, a da je rok bio do 16.3.2018. godine.

Žalba tužitelja od 3.4.2019.godine je podnesena zbog povrede odredbi postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U svojoj žalbi tužielj navodi da je njegov zahtjev podnesen blagovremeno, jer je u skladu sa odredbom člana 18 stav 3 Zakona o igrama na sreću propisano da se zahtjev za produženje roka mora predati najkasnije 6 mjeseci prije isteka roka na koji je licenca i data, što je tužitelj i učinio. U žalbi su priložili i fotokopiju zahtjeva koji je predan 14.9.2018. godine, dakle dva dana prije isteka roka za podnošenje zahtjeva.

Rješenjem Ministarstva financija broj 06.05/463-32/19 od 03.05.2019.godine poništen je zaključak Republičke uprave za igre na sreću broj: 06/4-463-2978/18 od 14.3.2019. godine i odbijen je zahtjev privrednog društva „Premier sport“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo za produženje licence za priređivanje elektronskih igara u drugim objektima,kao neosnovan. Rješenjem je utvrđeno da je predmetni zahtjev podnesen Upravi blagovremeno, dana 14.9.2018. godine, međutim što se tiče samog zahtjeva on je odbačen iz razloga što je novi Zakon o igrama na sreću („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 22/2) razvrstao lutrijske igre na način da osim klasične tombrole, igre na sreću priređuje Lutrija Republike Srpske samostalno ili u saradnji sa drugim privrednim društvima putem formiranja jednog zajedničkog privrednog društva ali sa većinskim učešćem Lutrije u kapitalu ili odlučivanju. Takođe istim zakonom je propisano da će se na postupke započete do dana stupanja

na snagu ovog zakona primjenjivati odredbe tog Zakona a kako je predmetni zahtjev podnesen do dana stupanja na snagu važećeg Zakona, a nije okončan do tog roka, zahtjev je odbijen.

Tužbu od 11.6.2019. godine podnio je "Premier sport" d.o.o. Istočno Novo Sarajevo, protiv Ministarstva finansija RS, pobijajući dio rješenja od 3.5.2019. godine i tužbom traži izmjenu tačke broj 2, tačnije odbijenog zahtjeva za produženje licence, navodeći da je ispunio sve uslove da se njegov zahtjev usvoji. Tužilac i u ovoj tužbi navodi da je zahtjev podnio na temelju Zakona o igrama na sreću (Sl. gl. RS broj 111/12), blagovremeno, pa kako je ispunjavao sve uslove shodno pomenutom zakonu trebao je dobiti rješenje kojim će mu licenca biti produžena, zbog čega predlaže da Okružni sud pobijano rješenje izmijeni i odobri produženje licence. Tužilac navodi da nije njegova odgovornost što Republička uprava za igre na sreću šest mjeseci nije provela postupak i donijela rješenje o produženju licence, jer je on zahtjev podnio za vrijeme važenja Zakona o igrama na sreću objavljenog u Sl. Gl. 111/12 i ne može snositi štetne posljedice zbog toga što je prije odluke o njegovom zahtjevu na snagu stupio "novi" Zakon o igrama na sreću, objavljen u Sl. Gl RS broj 22/19.

Ova tužba tužioca, presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 024851 19 U od 18.02.2020.godine, je odbijena, sa obrazloženjem da iako je prvostepeni organ po njegovom zahtjevu za produženje licence, koji je podnesen blagovremeno, postupak proveo i odlučio tek nakon šest mjeseci, to ne utiče na zakonitost samog osporenog rješenja. U samom obrazloženju presude Okružnog suda u Banjaluci navedeno je da je tužilac mogao iskoristiti mogućnost iz člana 206 ZUOP i izjaviti žalbu kao da je zahtjev odbijen, a ne čekati šest mjeseci i istek licence. U presudi je, povodom sporne primjene materijalnih propisa, citirana prelazna i završna odredba Zakona o igrama na sreću, koji je stupio na snagu 19.03.2019.godine, kojom je određeno da će se na postupke započete do dana stupanja na snagu ovog Zakona primjenjivati odredbe tog zakona, te u konačnosti smatra da je tuženi organ pravilno odbio zahtjev tužioca za produženje licence elektronskih igara na sreću.

Protiv ovakve presude Okružnog suda u Banjoj Luci tužilac je podnio Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke od 18.3.2020.godine, u kojem ponavlja svoje navode da je zahtjev podnesen blagovremeno, na temelju zakona koji ej tada bio na snazi, te da mu je moralo biti udovoljeno i produžena licenca za priređivanje elektronskih igara na sreću, te da je u svim nižestepenim aktima pogrešno primjenjena odredba Zakona o igrama na sreću koji u vrijeme podnošenja Zakona nije bio na snazi.

Povodom ovog zahtjeva donesena je Presuda Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 024851 20 Uvp od 8.12.2021.godine, kojom je zahtjev uvažen, presuda Okružnog suda u Banjaluci od 18.02.2020.godine ukinuta i predmet vraćen Okružnom sudu Banjaluka na ponovno odlučivanje. Pored prepričavanja toka samog upravnog postupka, od momenta podnošenja zahtjeva do momenta donošenja odluke Okružnog suda Banja Luka, Vrhovni sud je u svojoj presudi od 08.12.2021.godine utvrdio da Okružni sud Banja Luka nije cijenio sve pravne relevantne navode tužbe, ne prihvatajući razloge i obrazloženje Okružnog suda. Vrhovni sud konstatuje da nije jasan zaključak nižestepenog suda, da nije bilo osnova za primjenu člana 119. stav 4 Zakona o igrama na sreću, koji je stupio na snagu 2019.godine, čime se sugerije Okružnom sudu, koji materijalni propis treba u ovoj situaciji biti primjenjen.

Na osnovu ove odluke Vrhovnog suda donesena je Presuda Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 U 024851 21 U 2 od 04.01.2022.godine, kojom je tužba tužioca uvažena i stav 2 Rješenja Ministarstva

finansija RS od 03.05.2019.godine poništen. Presudom Okružnog suda od 04.01.2022.godine jasno je konstatovano da je o zahtjevu tužioca trebalo biti odlučeno na vrijeme, u skladu sa Zakonom o igrama na sreću iz 2012.godine, te da je tuženi, Ministarstvo finansija RS, donošenjem odluke kojom je zahtjev tužioca odbijen, posljedice nezakonitog postupanja prvostepenog organa, Republičke uprave za igre na sreću, stavio na teret tužiocu, iako ih on ne može snositi.

Odlukom Okružnog suda Banja Luka od 04.01.2022.godine data je jasna uputa Ministarstvu finansija da u roku do 30 dana od dana prijema te presude umjesto poništenog upravnog akta, donese drugi akt.

Dopis Okružnog suda Banja Luka upućen Ministarstvu financija broj 11 0 U 024851 21 U 2 od 12.1.2022.godine, predstavlja dopis uz dostavu odluke od 04.01.2022.godine, po kojem očigledno Ministarstvo finansija nije postupilo jer se tužilac ponovo obraća Ministarstvu finansija RS zahtjevom za donošenje rješenja shodno članu 52 ZUS-a dana 18.2.2022.godine.

Kako Ministarstvo finansija nije donijelo novo rješenje, tužilac se obraća Okružnom sudu Banja Luka zahtjevom za donošenje upravnog akta shodno članu 52 ZUS-a dana 11.3.2022.godine.

Rješenjem Ministarstva financija broj 06.05/463-32-1/19 od 15.3.2022.godine, odbijen je zahtjev privrednog društva "Premier sport" d.o.o. Istočno Novo Sarajevo za produženje licence za priređivanje elektronskih igara, kao neosnovan, opet sa pozivanjem na odredbe Zakona o igrama na sreću koji je objavljen u Sl. Gl. RS broj 22/19, a povodom ove odluke Okružni sud Banja Luka se obratio tužiocu upitom da li je tužilac zadovoljan donesenim rješenjem.

Na obraćanje Okružnog suda u Banjaluci tužilac je odgovorio podneskom tužitelja od 5.4.2022.godine, navodeći da je Ministarstvo finansija donijelo rješenje protivno pravnom shvatanju Suda i protivno primjedbama suda u samom postupku, zbog čega i protiv ovog rješenja od 15.03.2022.godine podnosi novu tužbu.

Povodom ove tužbe, Okružni sud u Banjaluci donosi Presudu broj 11 0 U 031212 22 U od 16.06.2022.godine, kojom poništava osporeno rješenje i predmetnu upravni stvar rješava na način da se usvaja zahtjev tužioca od 14.09.2018.godine i odobrava produženje licence za priređivanje elektronskih igara na sreću počev od 17.03.2019.godine do 17.03.2029.godine i daje saglasnost na Pravila za igre na sreću – elektroničke igre broj 179-09/18 od 11.09.2018.godine.

Potom je doneseno Rješenje Republičke uprave za igre na sreću broj 06/4-463-1644/22 od 18.7.2022.godine, kojim je konačno odobreno tužiocu priređivanje elektronskih igara na sreću na uplatno-isplatom mjestima navedenim u tabeli koja je sastavni dio ovog rješenja, ukupno 103 uplatno-isplatom mjesta. U samom rješenju je navedeno da će se elektronske igre na sreću priređivati putem jednog terminala – personalnog računara. U obrazloženju rješenja Republička uprava za igre na sreću poziva se upravo na stavove Vrhovnog suda RS iz odluke od 08.12.2021.godien i odluku Okružnog suda u Banjaluci od 16.06.2022.godine.

Na ovaj način konačno je odlučeno o zahtjevu tužioca za izdavanje licence za priređivanje elektronskih igara na sreću, koji je tužilac podnio još 14.09.2018.godine.

Tužilac je izveo dokaz čitanjem akta - Obračun ostvarene zarade za razdoblje od 01.08.2018. do 17.03.2019.godine, koji predstavlja tabelarni prikaz zarade ostvarene u označenom periodu sa navođenjem broja dana, poslovnica, brojem prodatih listića, ukupne bruto uplate, bruto isplate i neto isplate, sa navođenjem prosjeka po danu zarade ostvarene u označenom periodu.

Tužilac je tako sačinio i akt - obračun štete za razdoblje od 17.03.2019. do 18.07.2022. godine i obračun štete za razdoblje od 19.07.2022. do 30.09.2022.godine. Tužilac ova razdoblja razdvaja upravo zbog načina kako je formulisan tužbeni zahtjev, posebno za period kada mu je bilo uskraćeno izdavanje licence, a posebno za period kada mu je licenca izdata ali tužilac smatra da zbog vremenskog perioda u kome nije mogao da priređuje elektronske igre na sreću, tuženi treba da mu nadoknadi i razliku između očekivane i ostvarene zarade. Ove akte tužioca sud nije imao u vidu prilikom odluke o visini štete koja je tužioca nanosila radnjama tuženog, zbog čega ih nije posebno ni obrazlagao.

Za potrebe vještačenja tužilac je dostavio i stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.12.2018., stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.12.2018., stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.08.2018. do 31.12.2018., stanje konta 4911(uplata RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 18.03.2019., stanje konta 4493(isplata RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 18.03.2019., stanje konta 6111(saldo RNG) za razdoblje od 01.01.2019. do 18.03.2019., a ovi dokumenti su ispisi iz sistema u kojem je označen naziv troškovnog mjesta – poslovnice, te iznos, ali kako je riječ o finansijskoj dokumentaciji, sud je takođe nije posebno obrazlagao, jer ju je svakako koristio vještak koja je detaljno obrazložila koju dokumentaciju i na temelju čega je koristila prilikom izrade nalaza.

Izvršen je uvid i u dokumentaciju: obračun ostvarene zarade od RNG igara u poslovnicama za razdoblje od 19.07.2022. do 31.07.2022., obračun ostvarene zarade od RNG igara u poslovnicama za razdoblje od 01.08.2022. do 31.08.2022., obračun ostvarene zarade od RNG igara u poslovnicama za razdoblje od 01.09.2022. do 30.09.2022., koji predstavlja ispis iz sistema sa oznakama poslovnice, šifre, opštine, iznosa uplata, dobitka, zarade, sa obračunatim porezom i konačnim saldom. Na ovim dokumentima jasno je da se odnose samo na RNG igre, zbog čega su neosnovani navodi tuženog da vještak nije mogla utvrditi koji je iznos dobiti tužilac ostvarivao priređivanjem ove vrste igara u odnosu na ukupnu dobit ostvarenu radom po važećim licencama.

Tužilac se obratio zahtjevom za naknadu štete, koji je upućen Vladi Republike Srpske od 9.9.2022.godine, kao i zahtjevom za naknadu štete koji je upućen Ministarstvu financija od 9.9.2022.godine, a za podnesene zahtjeve uputio je i obavijest o Zahtjevu Pravobranilaštvu Republike Srpske od 27.9.2022.godine.

Pravobranilaštvo RS dostavilo im je dopis broj P-73/22 od 4.11.2022.godine, uz izjašnjenje Ministarstva finansija da ne pristaju na isplatu naknade štete (Dopis Ministarstva financija broj 06.11/463-32/22 od 31.10.2022.godine).

Radi utvrđivanja naknade koju je tužilac ostvarivao korištenjem licence za elektronske igre na sreću (RNG), tužilac je izveo dokaz čitanjem dokumenata koje je koristila vještak ekonomske struke, a koje predstavljaju tabelarne ispise iz baze podataka tužitelja, u kojima je navedeno oznaka poslovnice, te iznos zaduženja. Tuženi osporava ove dokumente naslovljene kao stanje konta,

navodeći da je riječ o ispravama tužioca, u kojima podaci nisu provjereni, te traži da vještak nalaz uradi na temelju dokumentacije koju posjeduje Republička uprava za igre na sreću.

Kako je vještak ekonomske struke, na poseban upit suda, potvrdila da je imala svu neophodnu dokumentaciju za izradu nalaza, a ovi ispisi koje je tužilac dostavio kao dokaze su identični ispisima koje je dostavio Republičkoj upravi za igre na sreću, sud prihvata objašnjenje i konstataciju vještaka, da je na temelju ove dokumentacije mogla uraditi nalaz, pogotovo imajući u vidu da tuženi na pripremnom ročištu ovim dokazima tužioca nije prigovarao, kao ni predloženom zadatku za vještaka. Tuženi nije na pripremnom ročištu predložio nikakve dokaze kojima bi doveo u sumnju isprave koje je predložio tužilac, u pogledu ostvarenog prometa priređivanjem elektronskih igara na sreću, bilo iz evidencije Republičke uprave za igre na sreću, bilo od strane nekog drugog organa.

Isprave koje je koristio vještak, a u koje je sud izvršio uvid, sud nije ponovo posebno obrazlagao, jer su svakako bili predmet analize vještaka ekonomske struke, a predstavljaju dio knjigovodstvene evidencije tužioca sa jasno navedenim elementima na temelju kojih je vještak izvršila obračun.

Niti pročitane obračune od priređivanja elektroničkih igara za pojedina razdoblja sud nije pojedinačno obrazlagao, jer ih je opet sve koristio vještak i predstavljaju dio knjigovodstvene evidencije tužioca, a tuženi ih osim paušalnog osporavanja, ničim nije doveo u pitanje, jer svoje navode da se podaci iskazani u ovim obračunima možda ne slažu sa evidencijom Republičke uprave za igre na sreću, tuženi nije dokazao.

Vještak je pored gore navedene dokumentacije koristila i godišnje finansijske izvještaje koje je tužilac dostavljao nadležnoj organizaciji, Apifu, i podaci koji su zbirno prikazani u godišnjim izvještajima obuhvataju i obračune koji su urađeni samo za prihode iz priređivanja elektroničkih igara za sreću. Sadržaj izvještaja dostavljenih Apifu nije doveden u pitanje drugim dokazima, u skladu je sa ostalom dokumentacijom koju je tužilac dostavio vještaku, zbog čega sud prihvata da je vještak na temelju tih izvještaja i izvještaja samog tužioca mogla pravilno utvrditi iznos prihoda koje je tužilac ostvario u periodu dok je imao licencu za priređivanje elektroničkih igara, te iznos dobiti ostvarene po tom osnovu i na temelju tako utvrđenih podataka obračunati iznos izgubljene dobiti u periodu kada tužilac nije imao izdatu licencu za priređivanje elektroničkih igara.

Tuženi je izveo dokaze čitanjem zaključaka Republičkog štaba za vanredne situacije, kojima je u određenom periodu zabranjen ili ograničen rad priređivača igara na sreću, pa je tako utvrđeno da je na osnovu zaključka Republičkog štaba za vanredne situacije broj 1-3/20 od 17.03.2020.godine, do 30.03.2020.godine zabranjen rad priređivača igara na sreću, na osnovu zaključka Republičkog štaba za vanredne situacije broj 11-2/20 od 30.03.2020.godine zabranjen rad priređivača igara na sreću do 13.04.2020.godine, da bi zaključkom Republičkog štaba za vanredne situacije broj 20-5/20 od 13.04.2020.godine, Vlada izmijenila zaključak od 30.03.2020.godine tako da se zabrana rada priređivača igara na sreću ne odnosi na priređivače internet igara i lutrijskih igara na sreću.

Zaključkom Republičkog štaba za vanredne situacije broj 26-1/20 od 27.04.2020.godine zabranjen je rad priređivača igara do 11.05.2020.godine, sa napomenom osim priređivača internet igara i lutrijskih igara na sreću, zaključkom Republičkog štaba za vanredne situacije broj 32-1/20 od 08.05.2020.godine ograničen rad trgovinama i ugostiteljskim objektima bez posebnih napomena za priređivače igara na sreću.

Zaključkom Republičkog štaba za vanredne situacije broj 83-1/21 od 23.04.2021.godine ograničeno je radno vrijeme priređivača igara na sreću od 26.04.-10.05.2021.godine do 22:00 časa, a zaključkom Republičkog štaba za vanredne situacije broj 87-1/21 od 31.05.2021.godine radno vrijeme im je produženo do 24:00 sata, kao i zaključkom Republičkog štaba za vanredne situacije broj 89-1/21 od 21.06.2021.godine.

Zaključkom Republičkog štaba za vanredne situacije broj 85-1/21 od 07.05.2021.godine ograničeno je vrijeme priređivača igara na sreću do 22:00 sata, da bi od 05.04.2021.godine do 12.04.2021.godine opet bio zabranjen rad na temelju zaključka Republičkog štaba za vanredne situacije broj 77-1/21 od 02.04.2021.godine, odnosno do 05.04.2021.godine zaključkom Republičkog štaba za vanredne situacije broj 76-1/21 od 26.03.2021.godine, te zabrana rada na temelju zaključka Republičkog štaba za vanredne situacije broj 73-1/21 od 21.03.2021.godine, tako da je od 22.03.2021.-12.04.2021.godine na snazi opet bila zabrana rada priređivačima igara na sreću, osim internet igara i lutrijskih igara na sreću.

Predmetne zabrane rada u periodu koji su označeni u navedenim zaključcima uzela je prilikom obračuna u obzir vještak ekonomske struke Dijana Ostić, što je prilikom odbrane nalaza jasno potvrdila, tako da je u konačnosti na osnovu utvrđene prosječne dnevne zarade koju je tužitelj ostvarivao od priređivanja elektronskih igara na sreću, u razdoblju od 01.08.2018.-17.03.2019.godine (prema nalazu vještaka dnevna zarada je iznosila 27.084,64 KM, što umanjeno za porez iznosi 25.668,03 KM), konstatovala izmaklu korist za svaki pojedini mjesec od marta 2019.godine do jula 2022.godine, a u mjesecima na koje se odnosila zabrana rada vještak je predmetnu zabranu uzela u obzir, u skladu sa zaključcima Vlade.

Vještak ekonomske struke Dijana Ostić Lazarević je pojasnila da je izgublenu dobit utvrđivala na način da je na osnovu kartica konta uplate, isplate, salda za RNG igre, finansijskih izvještaja tužioca, od ukupnih uplata oduzela ukupne isplate ostvarene u navedenom periodu i tako dobila neto prihod od RNG igara, varijabilne indirektno troškove utvrdila na nivou društva i podijelila sa ukupnim poslovnim prihodom, te tako dobila indirektni varijabilni trošak po jedinici prihoda, pa potom neto prihod pomnožila sa indirektnim troškom po jedinici prihoda i na taj način dobila indirektno troškove RNG igara, neto prihod umanjila za indirektno troškove i dobila bruto dobit za navedeni period koji je zatim podijelila sa brojem dana. Mjesečno izgublenu dobit pojašnjava da je izračunala tako što je dnevnu bruto dobit pomnožila sa brojem dana u mjesecu i umanjila za pripadajući porez.

Članom 39. Zakona o igrama na sreću definisana je visina naknade koju je imala u vidu prilikom obračuna procijenjene izgubljene zarade.

Vještak je nalaz uradila na osnovu finansijskih izvještaja tužitelja predanih APIF-u, a i na osnovu evidencija tužitelja, kao i bruto bilansa za period za koji je utvrđivala prosječnu ostvarenu dobit. Poslovni dobitak za 2018.godinu iznosio je 15.659.282,00 KM, prema godišnjem izvještaju koji je dostavljen u APIF. Vještak navodi da na osnovu prezentovanih finansijskih izvještaja (finansijski izvještaji predani APIF-u) ne može izdvojiti prihode ostvarene po osnovu predmetnih igara na sreću u odnosu na ostale igre za koje tužitelj imao dozvolu za rad, ali je u svom nalazu koristila podatke o uplatama i isplatama za predmetnu licencu, tj. elektronske igre na sreću, jer je upravo razlika između primljenih novčanih sredstava po osnovu tih igara i isplaćenih novčanih sredstava po osnovu tih

predmetnih igara predstavljala prihod tužitelja od predmetnih igara na sreću, a što se tiče Zakona o igrama na sreću, koristila je samo član 39. navedenog Zakona, kojim je definisana visina naknade, koja iznosi 5%, a osnovice za obračun upravo predstavljaju uplate umanjene za isplate.

Vještak je naglasila da se prilikom izrade nalaza koristila samo podacima o ostvarenim prihodima, tj. uplatama i isplatama po osnovu priređivanja elektronskih igara na sreću, tako da su primjedbe tužene istaknute u tom pravcu da nije moguće odvojiti prihode koje je tužitelj po tom osnovu ostvario u periodu kada mu je bio dozvoljen rad, nisu osnovane.

Iz finansijskih izvještaja, koji su dostavljeni APIF-u, ne mogu se odvojiti prihodi po pojedinim osnovama iz razloga što ti finansijski izvještaji prikazuju zbirno stanje na nivou privrednog društva, ali se prihodi, rashodi, odnosno uplate/isplate i svi drugi varijabilni i fiksni troškovi mogu razdvojiti na osnovu podataka koji sadrži bruto bilans privrednog društva, a na osnovu kog se i sačinjava finansijski izvještaj koji se dostavlja APIFu, te dodaje da su to isprave koje se nalaze kod tužitelja, jer tužilac sačinjava finansijske izvještaje na osnovu tih isprava, tj. bruto bilansa. Vještak navodi da ona nije vršila uvid u knjigovodstvenu evidenciju tužene radi utvrđivanja eventualnog ispunjavanja obaveza tužioca prema tuženom, a obračun poreza je iskazala, budući da tužilac ima obavezu da isti plati, a nije se bavila analizom da li ga je platio ili ne.

Prijedlog tuženog da vještak izvrši dopunu nalaza i mišljenja na način da nakon izvršenog uvida u predmetni spis, zvanične podatke nadležnih institucija: Ministarstva finansija i Republičke uprave za igre na sreću, kao i knjigovodstvene evidencije tužitelja i Republičke uprave za igre na sreću, pokuša utvrditi stvarni iznos dobiti ostvarene vršenjem djelatnosti u spornom vremenskom periodu (od 2018.-2022.godine), te posebno označi dobit koju bi ostvario po osnovu djelatnosti koju nije obavljao, a posebno naznači dobit koju je ostvarivao obavljajući drugu djelatnost koja mu je zakonski omogućena u spornom vremenskom periodu sud nije prihvatio jer je vještak već razdvojila i posebno prikazala samo dobit koju je tužitelj ostvarivao korištenjem licence za priređivanje elektronskih igara na sreću. Vještak je objasnila da su podaci sadržani u bruto bilansu koji je koristila za obračun prosječne dnevne zarade od elektronskih igara identični podacima sadržanim u godišnjim finansijskim izvještajima koji se predaju APIF-u (u zbirnim iznosima). Iskazivanje dobiti po osnovu različitih vrsta igara na sreću nije bio predmet vještačenja i ne bi uticalo na dobit koju je tužitelj ostvarivao priređivanjem elektronskih igara na sreću, jer je rezultat obavljanja djelatnosti igara na sreću za koje je imao licence iskazan u samim finansijskim izvještajima i nema nikakve veze sa rezultatima koje bi ostvario da je u spornom periodu imao i licencu za priređivanje elektronskih igara na sreću

Sud je prihvatio i objašnjenje vještaka i punomoćnika tužitelja da se u Republičkoj upravi za igre na sreću prijavljuje i evidentira preko softverskih uređaja kompletno poslovanje tužitelja, a naravno evidentiralo se i u vremenu prije prekida rada, te da u Republičkoj upravi postoje egzaktni podaci koji se odnose na:

1. licencu za priređivanje internet igara na sreću,
2. licencu za priređivanje kladioničkih igara na sreću i
3. licencu za priređivanje elektronskih igara na sreću, koji u potpunosti odgovaraju podacima koje je tužitelj dao vještaku, jer nema drugih vrsta izvještaja jer je tužilac sa Republičkom upravom softverski uvezan i nemoguće je vršiti bilo kakvu prodaju ili promet koji bi doveo do razlike u tim podacima.

Na poseban upit suda, vještak potvrđuje da je za izradu nalaza imala svu neophodnu dokumentaciju, te nije imala potrebu obraćati se bilo kojoj drugoj instituciji, a dokumentacija koju je koristila za izradu nalaza i mišljenja predstavlja vjerodostojne knjigovodstvene isprave i evidencije.

Dakle, vještak je bez ikakve sumnje utvrdila prosječnu dnevnu zaradu koju je tužitelj u periodu od 01.08.2018.-17.03.2019.godine ostvarivao po osnovu privređivanja elektronskih igara na sreću, i to na temelju valjane knjigovodstvene dokumentacije tužioca . Tuženi, kao što je prethodno navedeno, nije na pripremnom ročištu, niti kasnije u toku postupka, predložio dokaze kojima bi doveo u sumnju tačnost podataka koje je prilikom izrade nalaza koristio vještak, te nije bilo osnova da sud dozvoljava dopunu nalaza, koji bi onda bio urađen na temelju dokumentacije koja nije predložena kao dokaz, a koja je uostalom identična dokumentaciji tužitelja, jer se podaci Republičke uprave za igre na sreću formiraju upravo na temelju podataka koje Republičkoj upravi šalje sam tužilac.

Prihode i dobit koju je tužilac eventualno ostvario priređivanjem igara za koje je imao licencu, vještak nije utvrđivala, jer joj to nije bio zadatak, a tuženi na prijedlog zadatka tužioca nije imao nikakvih primjedbi, niti samostalnih prijedloga, zbog čega je sud primjenom pravila o teretu dokazivanja zaključio da je tužilac izvođenjem dokaza vještačenjem dokazao prosječnu dnevnu korist koju je ostvarivao od priređivanja elektronskih igara na sreću na registrovanim uplatno-isplatom mjestima u periodu od 01.08.2018.-17.03.2019.godine, u iznosu od 25.668,03 KM.

Slijedom navedenog sud prihvata i obračun vještaka koji se odnosi na pojedine mjesece, u smislu visine izmakle koristi za period od marta 2019.godine do jula 2022.godine, koju bi tužilac na mjesečnom nivou ostvario da je imao licencu za priređivanje elektronskih igara.

Međutim sud je pored ovog vještačenja, koje je prihvatio u cijelosti u obračunskom smislu, morao prvo utvrditi da li su ispunjeni uslovi u pogledu nezakonitog i nepravilnog postupanja organa tužene da sud obaveže Republiku Srpsku za kompletan traženi period na naknadu štete u vidu izgubljene dobiti tužiocu.

Sud prihvata dijelom navode tužitelja u pogledu postojanja obaveze tuženog.

Nesporno je da pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećem, a u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija, te da Republika Srpska u tom smislu odgovara za štetu koju njeni organi, upravni organi, republičke uprave, ministarstava ili sudovi u svom radu prouzrokuju trećem, po principu objektivne odgovornosti za postupke njegovog organa ako su u vezi sa vršenjem funkcije tog organa, a u slučaju da je organ postupao namjerno ili krajnom nepažnjom u tom slučaju, pored obaveze da naknadi štetu postoji i pravo tog pravnog lica da se regresira od zaposlenog u organu.

Članom 172 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85 i 57/89, te "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 – u daljem tekstu: ZOO) nesporno je uređena i ustanovljena odgovornost pravnog lica za štetu koju prouzrokuje njegov organ u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija. Sama odredba u smislu odgovornosti države (kao u ovom slučaju) za rad njenih organa je dalje razrađena praksom Vrhovnog suda RS, te Ustavnog suda BiH, a koji, kao zajednički izvor, koriste praksu Evropskog suda za ljudska prava. Upravo je praksom Evropskog suda ustanovljen standard „dovoljno ozbiljne povrede“ koji su preuzeli domaći sudovi.

„Dovoljno ozbiljnom povredom“ smatra se :

„postupanje organa koje je suprotno opštim načelima i pravilima koja uređuju ponašanje tog organa, odnosno kada se radi o pogrešnoj primjeni pravne norme koja je potpuno jasna, koja ne zahtjeva posebno tumačenje i u čijoj primjeni ranije nije bilo nikakvih dilema, te djelovanje koje odstupa od onog propisanog i očekivanog u datoj situaciji, čiji uzroci mogu biti različiti, ali nemaju objektivno prihvatljivo opravdanje“(strana 4., pasus 3. presude Vrhovnog suda RS 57 0 Ps 107146 19 Rev od 15.07.2019. godine).

Sud prihvata i navode i tvrdnju tužitelja da se za postojanje ove odgovornosti ne traži krivica, nego samo postojanje štete, štetne radnje, uzročne veze između štetne radnje i nastale štete, te ispunjenost standarda „dovoljno ozbiljne povrede“.

Dakle i ovaj sud prihvata da nije uslov za naknadu štete utvrđena namjera bilo kog drugog državnog službenika da svojim nezakonitim ili nepravilnim radom prouzrokuje štetu, te da tužitelj u ovom postupku nije imao obavezu takvu namjeru dokazivati.

Međutim „standard“ koji je i sud u ovom postupku prihvatio jeste da se nepravilnim radom državnog organa može smatrati samo ono postupanje koje je suprotno opštim pravnim načelima i pravilima struke, odnosno kada se radi o pogrešnoj primjeni pravne norme koja je potpuno jasna, koja ne zahtjeva posebno tumačenje i u čijoj primjeni nije bilo nikakvih dilema u sudskoj praksi.“

Upravo radi utvrđivanja postojanja i ovog uslova sud je izvršio uvid u akte kojima je Republička uprava za igre na sreću, a potom i Ministarstvo finansija, te Okružni sud Banja Luka, odlučio o podnesenom zahtjevu tužitelja i analizom istih utvrdio da se postupanje Republičke uprave za igre na sreću i Ministarstva finansija, te Okružnog suda u Banjaluci ne može smatrati „dovoljno ozbiljnom povredom“, odnosno nepravilnim postupanjem u kontekstu člana 172 ZOO, za koje bi odgovornost za štetu, snosila Republika Srpska, sve do donošenja odluke Vrhovnog suda kojom je jasno i nedvosmisleno Okružnom sudu Banja Luka sugerisano da su razlozi izneseni u prethodnoj presudi Okružnog suda u Banjoj Luci od 18.02.2020.godine, nejasni i kontradiktorni.

O zahtjevu tužioca za izdavanje licence Republička uprava odlučila je zaključkom 14.03.2019.godine, nakon urgencije tužioca od 15.03.2019.godine za produženje licence. Tačno je da je tužilac zahtjev podnio još 14.09.2018.godine, ali je imao mogućnost, pored podnošenja urgencije, i izjaviti žalbu u smislu odredbe člana 206. ZOUP, što nije uradio. Sve dalje aktivnosti tužioca, kako podnošenjem žalbi, te izjavljivanjem tužbe Okružnom sudu Banja Luka i podnošenjem zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke Vrhovnom sudu RS, predstavljaju konzumiranje njegovih prava garantovanih Zakonom o opštem upravnom postupku (Sl. gl. RS broj 13/02, 87/07 i 50/10), Zakona o upravnim sporovima (Sl.gl. RS broj 109/05, 63/11), a organi kojima se obratio su opet u skladu sa odredbama navedenih zakona postupali i donijeli odluke kojima su svi zahtjevi tužioca odbijeni, sve do odluke Vrhovnog suda od 08.12.2021.godine.

Postupanje Republičke uprave za igre na sreću, Ministarstva finansija i Okružnog suda Banja Luka se sve do donošenja ove odluke Vrhovnog suda, 08.12.2021.godine, ne može podvesti pod standard dovoljno ozbiljne povrede, kao što je to ranije obrazloženo. Organi prilikom odlučivanja o zahtjevima stranaka primjenjuju pored procesnih i materijalne propise, te se realno u njihovoj

primjeni dešavaju greške, zbog čega uostalom i postoje prigovori i žalbe kao redovni pravni lijekovi, tužba u upravnom sporu i u konačnosti zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, koji se podnosi Vrhovnom sudu. Ne može se za svaku odluku koju organ donese nepovoljnu za stranku obavezivati Republika Srpska za naknadu štete, jer bi se takvim postupanjem organi doveli u situaciju da nekritično prihvataju sve zahtjeve stranaka kako bi se izbjegla svaka mogućnost odgovornosti države za štetu. Tačno je da su odluke Republičke uprave za igre na sreću, Ministarstva finansija i Okružnog suda Banja Luka, koje su prethodile odluci Vrhovnog suda, bile nepravilne i da u njima nije pravilno primjenjen odgovarajući materijalni propis, ali ova činjenica nije dovoljna da se postupanje ovih organa opiše kao "dovoljno ozbiljna povreda".

Naime odlukom Vrhovnog suda od 08.12.2021.godine je ukinuta presuda Okružnog suda u Banjaluci od 18.02.2020.godine i predmet vraćen na ponovno odlučivanje.

Ali niti ovom odlukom Vrhovnog suda nije navedeno niti se može naslutiti da su Okružni sud ili upravni organi osim pogrešne primjene materijalnog prava imali drugih propusta ili nepravilnosti u radu. Pogrešna primjena materijalnog prava u ovoj situaciji se ne može smatrati postupanjem koje je suprotno opštim pravnim načelima i pravilima struke, odnosno pogrešnoj primjeni pravne norme koja je potpuno jasna, koja ne zahtjeva posebno tumačenje i u čijoj primjeni nije bilo nikakvih dilema u sudskoj praksi. Sama činjenica da je Okružni sud u Banjaluci u ovoj situaciji prvobitno potvrdio odluku Ministarstva finansija govori dovoljno o dilemama koje organi i sudovi u primjeni ovih odredaba imaju. Činjenica što je Vrhovni sud pravilno primjenio ove odredbe i po zahtjevu za vanredno preispitivanje ukinuo odluku Okružnog suda, ne znači da je navedena odredba Zakona o igrama na sreću u ovoj datoj činjeničnoj situaciji bila potpuno jasna i primjenjiva, ma kako se to lako i jasno sada čini kada se ove odluke čitaju.

Zbog navedenog sud nalazi da nema odgovornosti Republike Srpske zbog postupanja njenih organa sve do donošenja odluke Vrhovnog suda, odnosno odluke Okružnog suda u Banjoj Luci od 04.01.2022.godine, kada je tužba uvažena, osporeni akt Ministarstva finansija poništen i naloženo sa pozivom na član 50. ZUS Ministarstvu finansija da najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema presude, umjesto poništenog upravnog akta, donese drugi akt.

Međutim za period nakon donošenja ove odluke Vrhovnog suda, odluke Okružnog suda Banja Luka koji ju je uz dopis prosljedio Ministarstvu finansija 12.01.2022.godine, kada Ministarstvo finansija i pored neprestanog obraćanja tužitelja i direktnog obraćanja Okružnog suda u Banjaluci odbija da donose rješenje u skladu sa uputama Vrhovnog suda i Okružnog suda u Banjaluci, postupanje Ministarstva finansija se može podvesti pod ozbiljnu povredu pravila postupanja.

Naime u odluci Vrhovnog suda, odluci Okružnog suda, a potom i obraćanju Okružnog suda u Banjaluci jasno je navedeno da Ministarstvo finansija u roku od 30 dana treba donijeti novo rješenje i na osnovu blagovremeno podnesenog zahtjeva za produženje licence, primjenom odredbe člana 119., stav 4. Zakona o igrama na sreću (Sl.gl. RS broj 22/19), odnosno Zakona o igrama na sreću iz 2012.godine, produžiti tužiocu licencu na period od 10 godina, te nije bilo nikakvog razloga ni opravdanja da od prijema odluke Okružnog suda u Banjoj Luci u januaru 2022.godine sve do 18.07.2022.godine, kada je Republika uprava za igre na sreću konačno odobrila priređivanje elektronskih igara na sreću tužitelju, i to na temelju presude Okružnog suda u Banjoj Luci od

16.06.2022.godine, Ministarstvo finansija tužitelju ne izda licencu za priređivanje elektronskih igara na sreću.

Imajući naprijed navedeno u vidu sud nalazi da je osnovan zahtjev tužitelja da mu tuženi nadoknadi štetu u vidu izgubljene dobiti za period nakon donošenja odluke Okružnog suda u Banjaluci 04.01.2022.godine, sve do donošenja rješenja odnosno za 1,2,3,4,5,6 i 7.mjesec 2022 godine.

Shodno članu 189 Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/78, 39/85 i 57/89, te "Službeni glasnik Republike Srpske", br. 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04 – u daljem tekstu: ZOO), pri oceni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje sprečeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem, što primjenjeno na ovu situaciju znači da tuženom pripada naknada u visini dobiti koju bi ostvario da mu je tuženi izdao licencu odmah, u skladu sa nalogom Okružnog suda u odluci od 04.01.2022. godine.

Iznos dobiti sud je utvrdio na temelju nalaza vještaka ekonomske struke u iznosima koji su u izreci navedeni, budući da je istaknuti prigovor zastare neosnovan, jer je riječ o zahtjevu za naknadu štete koja je tužitelju nastala postupanjem organa tuženog, tako da za mjesece za koje je sud našao da je zahtjev osnovan, u smislu odredbe člana 186 ZOO, obaveza dopijeva tek 01.02.2022.godine, kada je u pitanju naknada za januar, tako da bi tek 01.02.2025.godine nastupila zastarjelost prava tužitelja da traži prinudnu naplatu ove štete, a podnošenjem tužbe 30.12.2022.godine tužitelj je rok zastarjelosti prekinuo u smislu odredbe člana 388 ZOO.

Zahtjev tužitelja za naknadu štete za period prije donošenja odluke Vrhovnog suda, sud nalazi da nema osnova da se tuženi obaveže na plaćanje jer u postupanju organa nema takvih nepravilnosti i neregularnosti koje bi se podvele pod ozbiljnu povredu jer kao što je ranije objašnjeno ne može svaka greška u radu upravnog organa, svaka odluka donesena u okviru nadležnosti tog organa za koju se naknadno utvrdi da nije pravilna zadovoljiti standard dovoljne ozbiljne povrede koja povlači odgovornost države za štetu.

Odbijen je i zahtjev za naknadu štete za period nakon omogućavanja tužitelju da se bavi priređivanjem elektronskih igara na sreću jer nema nijednog dokaza da je tužitelju trebao određen period da vrati povjerenje korisnika, niti u kom bi to periodu tužitelju po ovom osnovu pripadala naknada. Tužena po principu objektivne odgovornosti odgovara za štetu u smislu izgubljene dobiti koju tužitelj nije mogao ostvarivati za vrijeme u kojem je zbog nepravilnog rada organa tužene i to ozbiljnih propusta i povreda načinjenih od strane organa tužene njemu bio onemogućen rad, a ne zbog svake odluke nepovoljne za tužitelja kao ni za vrijeme koje je njemu eventualno trebalo da visinu dobiti vrati kao u vrijeme kada zabrane rada nije bilo.

Dakle sud je u konačnosti našao osnovanim zahtjev tužitelja za plaćanje naknade za dobit izgubljenu u periodu januara do jula 2022 godine i to iznos od 795.677,82 KM (za razdoblje od 1.1.2022. do 31.1.2022.) sa zakonskim zateznim kamatama od 1.2.2022.god. do isplate, iznos od 718.676,74 KM (za razdoblje od 1.2.2022. do 28.2.2022.) sa zakonskim zateznim kamatama počevši od 1.3.2022.god. do isplate, iznos od 795.677,82 KM (za razdoblje od 1.3.2022. do 31.3.2022.) sa zakonskim zateznim kamatama počevši od 1.4.2022.god. do isplate, iznos od 770.010,79 KM (za razdoblje od 1.4.2022. do 30.4.2022.) sa zakonskim zateznim kamatama počevši od 1.5.2022.god. do

isplate, iznos od 795.677,82 KM (za razdoblje od 1.5.2022. do 31.5.2022.) sa zakonskim zateznom kamatom počevši od 1.6.2022.god. do isplate, iznos od 770.010,79 KM (za razdoblje od 1.6.2022. do 30.6.2022.) sa zakonskim zateznom kamatom počevši od 1.7.2022.god. do isplate, iznos od 463.147,34 KM (za razdoblje od 1.7.2022. do 18.7.2022.) sa zakonskim zateznom kamatom počevši od 1.8.2022.god. do isplate dok se zahtjev koji se odnosi na naknadu štete u vidu izmakle koristi za razdoblje od 17.03.2019.-31.12.2021.godine , te za period od 19.07.2022.-30.04.2023.godine, sa zakonskim zateznom kamatom, odbija kao neosnovan.

Na dosuđene iznose tužitelj ima pravo na zakonsku zateznu kamatu u smislu odredbe člana 186. ZOO, jer se obaveza naknade štete smatra dospelom od trenutka nastanka štete, u ovom slučaju istekom mjeseca u kojem je tužitelj tu naknadu mogao i trebao ostvariti.

Sud je od ukupno traženih 30.480.014,81 KM, našao da je osnovan zahtjev za plaćanje 5.108.879,12 KM, tako da je tužitelj uspio sa 16,76 % postavljenog zahtjeva, što je sud imao u vidu prilikom odluke o troškovima postupka.

Odluku o troškovima postupka sud je donio u skladu sa čl. 386, 387. i 396. ZPP-a i u skladu sa Zakonom o sudskim taksama (Sl.gl. RS br. 73/08), a prilikom odluke o zahtjevima za naknadu troškova postupka vodio je računa o uspjehu stranaka u sporu, odnosno da je tužitelj djelimično uspio u parnici, i to otprilike sa 17 % postavljenog tuženog zahtjeva, te je sud odlučio da tužitelju pripada srazmjerno uspjehu u parnici u skladu sa članom 386, stav 2 ZPP, 17 % od traženih i opravdanih troškova.

Troškovi se kada je tužitelj u pitanju odnose na troškove sudske takse na tužbu i presudu u iznosu od 20.000 KM, troškove vještačenja u iznosu od 1.684,00 KM, te troškova zastupanja tužitelja po advokatu u iznosu od 11.466,00 KM. Sud je priznao advokatske troškove koji se odnose na troškove sastava zahtjeva prije podnošenja tužbe 500 bodova, tarifni broj 8, sastav tužbe 1000 bodova uvećano za paušal od 250 bodova, troškove pristupa na 3 održana ročišta 3000 bodova u skladu sa tarifnim brojem 2 u vezi sa tarifnim brojem 8 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata (Sl.gl.RS 68/05), naknadu za odsustvo iz kancelarije (5 sati x 30 bodova) što ukupno iznosi 9.800,00 KM, sa PDV –om u iznosu od 1.666,00 KM sve u skladu sa odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

Sud nije priznao uvećane shodno tarifnom broju 11 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata jer punomoćnik tužitelja nije obrazložio koja je to posebna stručna i specijalistička znanja zahtijevao ovaj predmet, niti tražene troškove prevoza i naknadu za vrijeme koja prelazi vrijeme koje je punomoćnik proveo na ročištima.

Naime prihvaćeno tumačenje, kada su u pitanju izdaci za naknadu troškova advokata, van sjedišta suda, jeste da bi stranka koja gubi spor, bila nepotrebno izložena većim troškovima ako je u pitanju zastupanje po advokatu van sjedišta suda.

Odredba člana 387. ZPP-a propisuje diskreciono ovlašćenje suda da procijeni nužnost konkretnog izdatka (što je jedno od načela prema kojem se određuje visina troškova), pa se primjenom ove odredbe, pravo na troškove nastale angažovanjem advokata van sjedišta suda, priznaje stranci samo u slučaju da nema advokata u sjedištu suda a to, ovdje, nije slučaj. Tužiocu nisu dosuđeni troškovi

prevoza na relaciji Čitluk-Banjaluka-Čitluk, jer nema posebnih okolnosti konkretnog slučaja koji bi opravdali angažovanje punomoćnika van sjedišta suda. Visina i obim troškova svih preduzetih radnji od strane advokata za njegovu stranku, ne mora neposredno i bezuslovno da tereti i protivnu stranku, s obzirom da je diskreciono pravo suda da njihovu visinu odmjeri prema članu 387. ZPP, što ni u kom slučaju ne utiče na pravo stranke da, po svojoj volji, izvrši izbor advokata (pa i van sjedišta suda), ali ne na teret protivne stranke. U prilog takvom stavu suda je i odluka Ustavnog suda BIH br. AP-4828/16 od 06.12.2018. godine, i Odluka Evropskog suda za ljudska prava br. 38868/17 od 05.03.2020. godine, te niz odluka Višeg privrednog suda u Banjaluci i Vrhovnog suda Republike Srpske.

Od ukupno obračunatih 33.150,00 KMKM, tužitelju srazmjerno postignutom uspjehu pripada 17% od ovih troškova jer sud cijeni da je sa tim procentom tužitelj uspio prema rezultatima raspravljanja, te u konačnosti tužitelj ima pravo na naknadu iznosa od 5.635,50 KM dok je zahtjev za naknadu troškova postupka preko tog iznosa odbijen kao neosnovan.

Na osnovu svega izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

SUDIJA
Ana Tomić-Ignjatić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Višem privrednom sudu Banjaluka, u roku od 15 dana od dana prijema presude, a putem ovog suda.